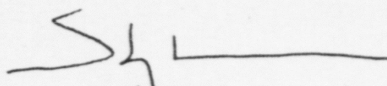
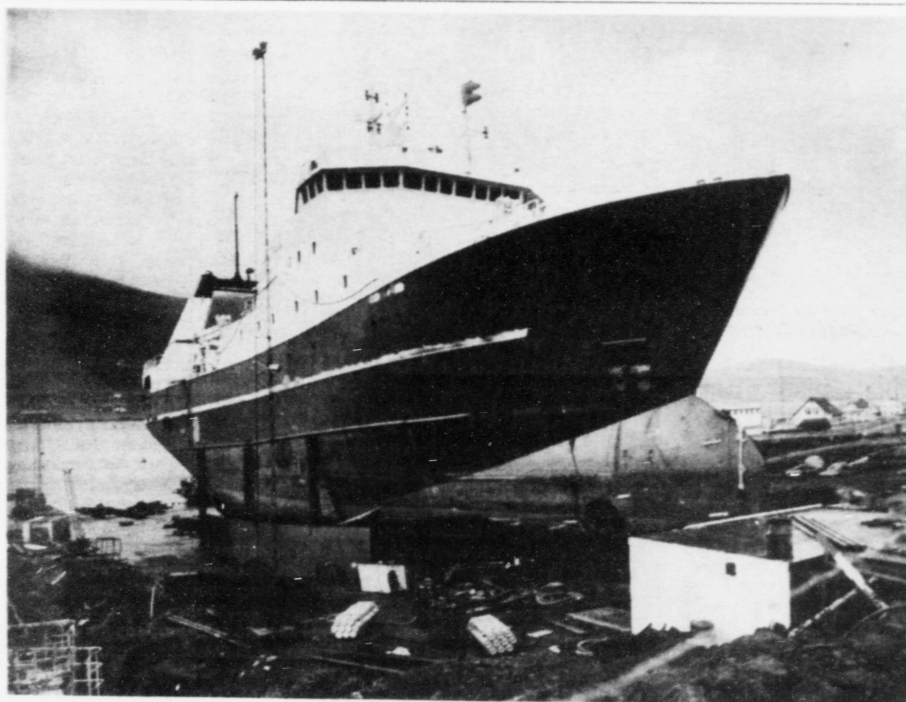

T H I K E N D E S F O R R E T .

De tiltalte, Finnbogi Christiansen, Magnus Sunleif Petersen, Óli Zachariassen og Kristin Rasmussen frifindes.

Det offentlige skal betale sagens omkostninger.

Stig Kaas

Teir fyra ákærdu í sakarmálinum um Heygadrang, Finnbogi Christiansen, Magnus Sunleif Petersen, Óli Zachariassen og Kristin Rasmussen vórðu allir seinnapartin mikudagin fríkendir. Tíðindablaðið Sosialurin prentar í dag tær 16 síður drúgvu viðmerkingarnar hjá dómaranum, Stig Kaas, til tann nógv umrødda dómin

Fríkendir

XX Retten skal udtale:

A. Indledning.

1. Egenkapital

Som bekendt er det bærende erhverv på Færøerne fiskeri. Af bevisførelsen er fremgået, at alle, herunder skiftende sammensætninger i lagtinget har ønsket at styrke dette erhverv, herunder i forbindelse med erhvervelsen af hensigtsmæssig tonnage.

Det er ligeledes bekendt, at der i en årække har været en global værftskrise, der har bevirket, at en lang række landes regeringer har støttet den nationale værftsin-
dustri.

Det har fremgået af bevisførelsen, at blandt andet norske værfter gennem årene har leveret en række nybygninger til den

færøske flåde. Det er oplyst, at de norske værfter har erfaring i bygning af egnede fartøjer og har kunnet bygge til konkurrencedygtige priser.

Som foran anført under III A 3 gav den norske stat rentesubsidier, der kunne belånes. I samarbejde med norske banker må det antages, at det har været muligt at totalbelåne nybyggede fiskeskibe fra Norge.

De færøske værfters nybygningsafdelinger har måttet konkurrere hermed.

De politikere, der har været afhørt som vidner under denne sag, har alle givet udtryk for, at beskæftigelsen på de færøske skibsværfters nybygningsafdelinger var af afgørende samfundsmæssig betydning.

Det har fremgået, at der i en meget lang årække har været muligheder for tilskud fra samfundet til anskaffelse af fiskeskibe.

Ansøgninger er blevet behandlet i det færøske landsstyre og i finansudvalget. Blandt andet i hvilket omfang ansøgninger skulle imødekommes har været og er en del af den politiske debat.

Den færøske værftsin-
dustri er og har været af et så begrænset omfang, at den må anses at være mulig for samfundets organer, herunder de valgte politikere, at overskue. Under hensyn til det færøske samfunds størrelse og særligt på grund af interessen for fiskerierhvervet er det ligeledes muligt, fra samfundets organers side at følge dets udvikling ganske tæt.

Fhv. direktør i Føroya Sparikassi Johan Kristoffer Joensen, har som foran anført i dommen under III B 1 d ifølge retsbogens side 280 forklaret, at samfundet er så lille, at blot kendskab til projekters personskredse

giver en økonomisk viden om disse. Dette vidnes økonomiske indblik har utvivlsomt været særligt stort. Erhvervsfolks, administratorers og politikeres lokalkendskab må dog ligeledes anses for relevant ved bedømmelsen af nærværende sags problemer.

Som forklaret af vidnet, fhv. kontorchef Johan Djurhuus foran i dommen under III A 1 og i retsbogen side 211, har man siden 1956 i forbindelse med tilskud til anskaffelsen af fiskeskibe opereret med et krav om egenkapital.

Der har ikke vedrørende dette begreb været anvendt en regnskabsteknisk definition. Begrebet har således ikke været sprogligt fastsat. Forståelsen af dette har været

